

РЕШЕНИЕ

№ 2753

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9925** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от процесуален представител на началник група при Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) – юрисконсулт М. Д. против Решение № 1499 от 30.03.2023 г., постановено по НАХД № 1611/2023 г. по описа на СРС, НО, 96 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-023384/17.11.2022 г. издадено от началник на група към ОПП – СДВР.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност и необоснованост на решението. Твърди се, че е постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. ал. 2, предл. първо от НПК. Изложени са подробни съображения за законосъобразност на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представено писмено обяснение срещу касационната жалба (л. 15) са изложени твърдения за липса на знание у санкционираното лице до момента на констатиране на административното нарушение по чл. 140 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) със съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) от

28.07.2022 г., че предоставеният му за ползване и управляван от него автомобил е бил с прекратена регистрация. Прави искане за потвърждаване на решението на Районния съд.

Касаторът и ответникът по касационната жалба не се явиха в съдебното заседание пред настоящата инстанция. Не участваха и техни процесуални представители.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена като се отмени обжалваният съдебен акт и се потвърди наказателното постановление.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на релевираните касационни основания и становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано лице – надлежно упълномощен представител на административно наказващ орган – началник на група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, издал отмененото наказателно постановление, с правен интерес от оспорването (л. 8). Подадена е в предвидения преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК (съобщението за изготвеното решение е връчено на 06.04.2023 г., а жалбата е заведена с вх. № 103994 на 13.04.2023 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, съгласно чл. 63в от ЗАНН.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на анализа на събраните в съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя – свид. Ц. М. и информацията в приобщените писмени доказателства, съставът на Районния съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 25.07.2017 г. М. А. С. и М. И. С. продали на А. Б. С. лек автомобил марка „М.“, модел 323, рег. [рег.номер на МПС]. Автомобилът не е пререгистриран в ОДМВР – П. в двумесечен срок от придобиването му.

На 19.04.2022 г., на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, чрез системата АИС – Регистрация в ОДМВР – П. служебно е прекратена регистрацията му.

На 28.07.2022 г. лекият автомобил „М.“ модел 323, рег. [рег.номер на МПС] бил предоставен на К. Н. за временно ползване от трето лице, чиято самоличност не е установена в хода на административно наказателното производство. С автомобила, Н. се придвижил от [населено място] до [населено място] и около 22,20 ч., движейки се по [улица] по посока на движение от [улица] към [улица], на кръстовището с [улица], бил спрял за проверка от служители на отдел „Пътна полиция“, които констатирани след справка в ОДЧ, че автомобилът е с прекратена регистрация, считано от 19.04.2022 г. По време на проверката за дерегистрацията на автомобила разбрал и водачът К. Н..

Констатациите от проверката, послужили като основание за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бланков № 189751 от 28.07.2022 г., в който поведението на водача на автомобила е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП – „По пътищата, отворени за обществено ползване се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.“.

Материалите от преписката, образувана по повод извършената проверка са изпратени

на Районна прокуратура – С., с оглед наличните данни за евентуално извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 от НК.

С Постановление от 03.11.2022 г. наблюдаващият прокурор от Районна прокуратура – С. е приел, че не са налице основания за образуване на досъдебно производство, поради което преписката отново е върната на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР за преценка относно наличието на основания за ангажиране на административно наказателната отговорност на водача на моторното превозно средство – К. А. Н..

С НП № 22-4332-023384 от 17.11.2022 г., предмет на съдебен контрол, на К. Н. е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП за констатираното административно нарушение – управление на нерегистрирано МПС.

НП е връчено на санкционираното лице лично на 06.01.2023 г.

В мотивите на решението, СРС е кредитирал с доверие информацията, съдържаща се в приложенияте към административната преписка документи, изисканата информация от ОДМВР – П. относно регистрацията и дерегистрацията на процесния автомобил, представената и от Гаранционния фонд относно периодите, за които за лекия автомобил е имало действащи задължителни застраховки „Гражданска отговорност“, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК. С доверие, като обективни и съответни на писмените доказателства са кредитирани и показанията на актосъставителя Ц. М.. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводите за спазване на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН, както и на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Прието е от приложеното заверено копие на заповед на министъра на вътрешните работи, че актосъставителят и административно наказващият орган разполагат с материална компетентност да констатират и санкционират административни нарушения от вида на това, за което са наложени административните наказания на К. Н..

Законосъобразен и съответен на установените фактически обстоятелства е и изводът на въззивния съд, че събраните доказателства не установяват елементите на субективната страна на вмененото във вина на К. Н. административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради което същият не следва да носи административна отговорност за осъществяването му. Категорично установен е моментът на прекратяване на регистрацията на лекия автомобил – 19.04.2022 г. Не е спорно от представената информация от Гаранционния фонд, че към този момент за автомобила е имало сключена валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Не е спорно, че в регистрите на КАТ като собственици на автомобила са посочени имената и на двете страни по сключения Договор за покупко – продажба - М. А. С. и А. Б. С. (л. 42, л. 59 и л. 60). От ответната страна не са ангажирани доказателства, въз основа на които може да бъде проверена обективността на заявеното от санкционираното лице относно причината, поради която именно той е управлявал лекия автомобил към момента на извършване на проверката на 28.07.2022 г., както и данните за самоличността на лицето, което му е предоставило автомобила.

Законодателят е предвидил като основание за служебно прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство, което не било регистрирано от собственик в двумесечен срок от придобиването му (чл. 143, ал. 15 от ЗДвП). Наред с това, в разпоредбата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП, е предвидено задължение за приобретател на пътно превозно средство в срок до един месец да го регистрира в съответната на

постоянния си адрес служба или на адрес на регистрацията на собственика, освен ако пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

За служебната дерегистрация на пътно превозно средство собственикът му може да узнае, ако бъде надлежно уведомен. И въпреки, че служебната дерегистрация обичайно се свързва с допуснато нарушение на задължения на собственика на автомобила (в случая непредставяне на автомобила за регистрация след придобиването му), при липса на доказателства за уведомяването му, не може да се прави извод във вреда на лицето, а и на всяко друго трето лице, каквото се явява санкционираното в настоящия казус, че същото е било длъжно да знае за прекратената регистрация.

В този аспект, законосъобразно е становището в мотивите на оспорения съдебен акт за липса на основания за ангажиране на административната отговорност на К. Н. за извършено административно нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, поради липса на доказателства, че както собственикът на автомобила, така и самият Н. са били уведомени за служебната му дерегистрация.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да остави в сила обжалваното решение като обосновано и законосъобразно, постановено при спазване на процесуалните правила, а касационната жалба като неоснователна да бъде отхвърлена.

При този изход на спора няма основания за уважаване на иначе своевременно направеното искане на процесуалния представител на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1499 от 30.03.2023 г., постановено по НАХД № 1611/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9б състав.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ